

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Guțu Pavel XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX,

Miloslavschi Ivan XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în sat. XXX,

Miloslavschi Grigore XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX,

Ceresău Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.06.2014 – 19.11.2015 (prima instanță);
2. 15.12.2015 – 06.04.2016 (instanța de apel);
3. 19.05.2016 – 19.07.2016 (instanța de recurs ordinar);
4. 18.08.2016 -13.02.2019 (instanța de apel);
5. 29.05.2019 – 29.10.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 19 noiembrie 2015 Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore Mihail și Ceresău Ion Gheorghe au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare fiecare;
- în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare fiecare.

În baza art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor a fost aplicat lui Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion pedeapsa definitivă de cîte 5 (cinci) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore la 19.12.2013, în jurul orei 18:00, aflându-se pe traseul local ce duce din satul Romanovca spre satul Pepeni, raionul Sîngerei, adică în loc public, încălcând grosolan ordinea publică care presupune respectarea normelor de drept și morală ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din intenții huliganice, folosindu-se de un motiv neînsemnat, a oprit un microbuz, la volanul căruia se afla Vulpe Ion. Guțu Pavel cu Miloslavschi Ivan l-a apucat cu mâinile de gât pe Vulpe Ion și l-a scos din mașina acestuia astfel cauzându-i dureri fizice și l-au amenințat cu aplicarea violenței. Continuându-și acțiunile ilegale toți patru au lovit cu picioarele mașina de model „Volkswagen T 4” în care se aflau părțile vătămate, iar Ceresău Ion a îmbrâncit-o pe Turcu Eugenia.

Instanța de fond a mai reținut că, tot Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore, la 19.12.2013 aproximativ pe la ora 20:00, aflându-se în gospodăria cet. Miloslavschi Ivan, situată în satul Pepeni, raionul Sîngerei, având scopul sistării activității de serviciu a ofițerilor de investigație IP Sîngerei Achelina Ghenadie și Daraban Radu, care își exercitau atribuțiile de examinare a comunicării lui Cotruță Olga, i-au aplicat lui Achelina Ghenadie mai multe lovituri cu picioarele în regiunea capului și peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 73D din 25.03.2014, leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de traumă cranio-cerebrală cu contuzie cerebrală gr. 1, fractura oaselor nazale, echimoze și excoriații față, edem a țesuturilor moi față, prin urmare părților vătămate fiindu-le provocate o daună morală și fizică, apoi Guțu Pavel i-a aplicat lui Radu Daraban o lovitură cu capul în regiunea feței și multiple lovituri cu brațele în regiunea capului și peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 76D din 05.03.2014 leziuni corporale neînsemnate sub formă de plagă la buză inferioară.

Acțiunile inculpaților Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore Mihail și Ceresău Ion Gheorghe fiind încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal Huliganismul - „*adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane*” și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal „*amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere,*

rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor menționate la alin.(1)”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul Gratii Tudor, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal cu aplicarea fiecăruia a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(2) lit. a) Cod penal cu aplicarea fiecăruia a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, de stabilit fiecăruia pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de judecată ilegal a stabilit pedepse penale sub limita prevăzută de lege în privința inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece sancțiunea articolului menționat prevede închisoare de la 4 la 8 ani, totodată instanța la adoptarea sentinței n-a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, adică nu a fost stabilit tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii, care în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, urma a fi dispus în penitenciar de tip semiînchis.

2.2. Părțile vătămate Daraban Radu și Achilina Ghenadie, care au solicitat casarea parțială a sentinței în partea aplicării pedepsei pentru infracțiunea comisă de către Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion, considerând că pedepsele aplicate sunt prea blânde.

2.3. Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații să fie achitați pe motiv că infracțiunile în temeiul cărora au fost condamnați nu întrunesc elementele componente de infracțiune.

În motivarea apelului a invocat:

- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta n-a fost săvârșită de inculpați, fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, există una din cauzele care înlătură caracterul penal al infracțiunii;

- inculpații cu certitudine au declarat că, când Achelina Ghenadie și Daraban Radu au intrat în ogradă, aceștia au întrebat unde este metalul, dar fără să prezinte în prealabil un careva act care ar confirma calitatea oficială, iar legitimația de polițist a fost prezentată

de către Achelina Ghenadie după consumarea incidentului, în urma căruia polițistul i-a lovit cu sania pe Ceresău Ion și Miloslavschi Ivan;

- pârțile vătămate Achelina Ghenadie și Daraban Radu au ascuns faptul că erau în stare de ebrietate, iar în declarațiile acestora sunt contradicții esențiale care nu au fost elucidate sub toate aspectele;

- componența de infracțiune prevăzută de art. 349 Cod penal stabilește răspundere penală pentru aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau altei persoane, în legătură cu participarea, prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau unei fapte antisociale, pe când din conținutul ordonanțelor de punere sub învinuire a lui Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel nu se atestă faptul precum că învinuiții au săvârșit careva infracțiuni sau alte fapte antisociale, din care motive pătrunderea și prezența polițiștilor Achelina Ghenadie și Daraban Radu în locuința cetățeanului Miloslavschi Ivan urmează să fie apreciată ca ilegală și neîntemeiată, întrunind elementele constitutive prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal. Astfel, ținând cont de faptul că polițiștii Achelina Ghenadie și Daraban Radu au pătruns ilegal în spațiul de locuit al unei persoane, îmbrăcați în haine civile și fără a comunica motivele pătrunderii în domiciliu, această circumstanță atestă lipsa laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, împrejurare care își găsește deplină înfirmare din declarațiile victimelor, cât și a martorilor, inculpaților și a imaginilor video, care atestă faptul că Achelina Ghenadie nu cunoștea temeiurile de drept și de fapt al pătrunderii în locuința lui Miloslavschi Ivan;

- învinuirea înaintată inculpaților privind săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) Cod penal este o învinuire tendențioasă și ilegală, înaintată pentru a justifica pătrunderea ilegală a polițiștilor Achelina Ghenadie și Daraban Radu în locuința lui Miloslavschi Ivan, pentru a le înmâna citația;

- încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților drept huliganism este eronată, deoarece nu a fost îndreptată spre încălcarea ordinii publice, iar activitatea inculpaților nu întrunește indicii laturii obiective a huliganismului ca infracțiune, care trebuie să se manifeste prin acțiuni care trebuie să fie săvârșite în loc public și să fie însoțite de aplicarea violenței asupra unor persoane sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

- nici una din probele incluse în probatoriu nu probează faptul săvârșirii de către Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel a infracțiunii sub aspectul stabilirii circumstanțelor invocate în ordonanța de învinuire, nu este confirmat că victimele au fost amenințate cu aplicarea violenței, nu este probat faptul că toți inculpații au lovit cu picioarele în automobil, deoarece automobilul n-a fost cercetat ca corp delict, nu este demonstrat faptul că Ceresău Ion a îmbrâncit-o pe Turcu Eugenia, ultima a comunicat că a fost împinsă să urce în automobil, acest incident banal care a durat aproximativ câteva minute nu poate fi calificat juridic ca huliganism, deoarece acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată în mod eronat și abuziv a reținut în sarcina inculpaților prezența circumstanțelor agravante ca săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică de către inculpați, faptul că Guțu Pavel și Miloslavschi Grigore anterior au mai fost condamnați, precum și săvârșirea infracțiunii de un grup de persoane;

- instanța de judecată în mod eronat și abuziv a apreciat critic declarațiile martorilor apărării și anume a lui Braguța Măria, Ceresău Mariana și Miloslavschi Lucia, precum și declarațiile inculpaților date în ședința de judecată, având drept scop inducerea în eroare și evitarea răspunderii penale a inculpaților.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și de către părțile vătămate Daraban Radu și Achelina Ghenadie.

Apelul declarat de avocatul Țaulean Vitalie în interesele inculpaților Guțu Pavel Vasile, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion a fost admis, casată sentința total, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

- s-a încetat procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Guțu Pavel Vasile, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion Gheorghe pe motiv că fapta comisă de ei constituie contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional;

- Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion au fost eliberați de răspundere contravențională conform art. 30 Cod contravențional în legătură cu expirarea termenului prescripției contravenționale;

- Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs:

4.1. Procurorul, care făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat:

- în instanța de apel partea apărării nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției de apărare, nefiind audiați inculpații, părțile vătămate și martorii, fapt ce contravine prevederilor pct. 14.5 a Hotărârii Curții Supreme de Justiție pentru modificarea și completarea Hotărârii Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel*”;

- la adoptarea deciziei de achitare în privința lui Guțu Pavel Vasile, Ceresău Ion Gheorghe, Miloslavschi Ivan Mihail și Miloslavschi Grigore Mihail instanța de apel a făcut aprecieri a probelor care nu se acordă la valoarea acestora, a reținut nulitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de

condamnare, a făcut concluzii care nu se racorda ansamblului probatoriu acumulat pe cauză;

- consideră eronată poziția instanței de apel precum că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal ilegal le-a stabilit acestora pedeapsă penală sub limita minimă prevăzută de norma penală, deoarece anume această eroare procesuală a constituit temeiul de declarare a apelului de către procuror, cu toate acestea, apelul declarat de către acuzatorul de stat a fost respins ca fiind nefondat;

- referitor la afirmația instanței de apel precum că, instanța de fond anticipat s-a expus asupra plângerii declarate de către avocat împotriva ordonanțelor de punere sub învinuire a inculpaților în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, este neîntemeiată și lipsită de suport juridic deoarece, instanța de fond la examinarea plângerii just și întemeiat a ținut cont de prevederile art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra învinuirii aduse inculpaților dar a explicat părților, că ordonanțele de punere sub învinuire nu se supun căilor de atac alin. (2) art. 313 Cod de procedură penală. Or, potrivit art. 291 alin. (4) Cod de procedură penală toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza, iar situația creată nu a constituit temei legal, care ar fi dus la imposibilitatea continuării examinării cauzei de către aceeași instanță;

- instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpaților în faptele infracționale reținute în sarcina lor;

- faptul că inspectorii de poliție nu au consumat băuturi spirtoase în acea zi, se confirmă atât prin declarațiile persoanei cât și prin procesele verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei (f.d.31,33 vol. II);

- analiza declarațiilor inculpaților în coroborare cu declarațiile date de Siminica Nicolae denotă încă o dată faptul că, Daraban Radu și Achelina Ghenadie s-au prezentat la gospodăria lui Miloslavschi Ivan doar fiind în exercițiul funcțiunii, în baza comunicării telefonice primite de la unitatea de gardă a IP Sîngerei și a explicațiilor date de către Cotruță Olga și Babin Ana;

- decizia instanței de apel vis-a-vis de încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Guțu Pavel Vasile, Ceresău Ion Gheorghe, Miloslavschi Ivan Mihail și Miloslavschi Grigore Mihail pe motiv, că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional precum și achitarea acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii este ilegală și neîntemeiată;

- referitor la învinuirea adusă în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal consideră că probele acumulate și cercetate în ședința judiciară constată existența raportului causal dintre acțiunile inculpaților și consecințele prejudiciabile survenite, iar instanța de fond eronat a stabilit pedeapsa sub limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului menționat.

4.2. Parțile vătămate Vulpe Ion, Daraban Radu și Achilina Ghenadie, prin recursuri nemotivate, au solicitat casarea hotărârilor adoptate și aplicarea unor pedepse mai aspre în privința inculpaților.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2016, s-au admis recursurile declarate, s-a casat total decizia și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel instanța de recurs a reținut că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se face numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Instanța de recurs a ținut să specifice faptul că de către procuror a fost contestată sentința cu apel în partea ce ține de aplicarea pedepsei inculpaților sub limita prevăzută pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece sancțiunea articolului menționat stabilește închisoare de la 4 la 8 ani, iar instanța de fond a aplicat inculpaților câte 3 ani închisoare, eroare recunoscută și de către instanța de apel, fiind respins ca nefondat apelul procurorului, însă, potrivit părții descriptive a deciziei se invocă: ”...conform art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală se reglementează, că instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces..... prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia se indică, că în limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afara de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.”

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs a concluzionat că instanța de apel, urma să admită și apelul procurorului, din alte motive și să caseze sentința. Prin urmare, motivarea soluției în acest sens contrazice dispozitivul hotărârii.

Totodată instanța de recurs a considerat necesar de a specifica și faptul că instanța de apel admițând apelul declarat de avocatul Țaulean Vitalie în interesele inculpaților, a casat sentința total, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, însă nu a audiat inculpații potrivit art. 337 Cod de procedură penală, or instanța de apel n-a audiat inculpații în raport cu faptele incriminate, dar s-a limitat la luarea de cuvânt. În acest sens este relevantă jurisprudența CEDO, conform căreia, în cazul în care instanța de control reanalizează o cauză în fapt și în drept și studiază în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, procedura nu are un caracter echitabil în lipsa aprecierii directe a declarației persoanei acuzate care susține că nu a comis actele calificate ca infracțiuni.

La caz instanța de recurs a invocat și faptul că fiind prezenți în cadrul ședinței de judecată părțile vătămate Turcu E. și Vulpe I., de asemenea nu au fost audiați conform

prevederilor art. 337 Cod de procedură penală, potrivit acestei proceduri au fost audiați doar părțile vătămate Achelina Gh. și Daraban R.

Instanța de recurs a reținut că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate în fața instanței, nu le-a verificat minuțios prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de acuzare și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

Instanța de recurs a apreciat ca fiind eronată constatarea instanței de apel referitoare la faptul că, instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod penal, nu a descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, în acțiunile fiecărui inculpat, dar a descris fapta criminală pentru toți inculpații, fără a indica și faptul că inculpații au acționat prin participație simplă, deoarece descrierea faptei criminale pentru toți inculpații nu afectează soluția, aceasta potrivit învinuirilor este descrisă pentru toți inculpații separat însă, pe art. 349 alin. (2) lit. a) fiind identică, or instanța constatând faptele criminale ale inculpaților pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a descris acțiunile fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii menționate.

Cu referire la neindicarea faptului că inculpații au acționat prin participație simplă, instanța de recurs a reținut că infracțiunea săvârșită în participație constituie doar una din exprimările noțiunii „*de două sau mai multe persoane*”.

Cît privește argumentele instanței de apel referitor la circumstanțele agravante atribuite lui Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore au fost anterior condamnați nu constituie circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal, instanța de recurs a reiterat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal deoarece, în sensul lit. a), alin. (1) art. 77 Cod penal, persoana se consideră condamnată din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare (art. 65 alin. (3) p.1) Cod de procedură penală) până în momentul stingerii antecedentelor penale sau al reabilitării judecătorești (art. 110 – 112 Cod penal), sau pînă la anularea condamnării și stingerea antecedentelor penale în baza încheierii instanței judecătorești, pronunțată în condițiile art. 90 alin. (8) Cod penal. Pentru a aplica această circumstanță agravantă, nu are importanță dacă persoana a săvârșit o infracțiune intenționată sau din imprudență, o infracțiune consumată sau neconsumată, ori că a fost condamnată anterior pentru o infracțiune intenționată sau din imprudență, infracțiune consumată sau neconsumată. Astfel, prin persoană care anterior a fost condamnată se înțelege persoana care anterior a fost condamnată definitiv pentru infracțiune intenționată sau din imprudență, infracțiune consumată sau neconsumată și antecedentele penale nu au fost stinse sau anulate, sau nu a fost anulată condamnarea și stinse antecedentele penale.

Totodată, instanța de recurs a ținut să menționeze că aceasta se va considera o circumstanță agravantă doar în cazul în care o infracțiune similară sau alte fapte pentru care persoana a fost condamnată anterior au relevanță pentru cauză. În acest sens, au

relevanță pentru cauză doar infracțiunile pentru care persoana a fost condamnată anterior și nu a expirat termenul de prescripție pentru executarea sentinței de condamnare, prevăzut pentru infracțiunea săvârșită anterior (art. 97 Cod penal), ori antecedentele penale pentru infracțiunea săvârșită anterior nu au fost stinse sau anulate (art. 110 – 112 Cod penal), sau nu a fost anulată condamnarea și stinse antecedentele penale în condițiile art. 90 alin. (8) Cod penal. La fel, au relevanță pentru cauză și infracțiunile pentru care persoana a fost condamnată anterior, comise în afara teritoriului Republicii Moldova, în condițiile art. 11 alin. (7), 86 Cod penal.

Instanța de recurs a apreciat ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport juridic afirmația instanței de apel precum că, instanța de fond anticipat s-a expus asupra plângerii declarate de către avocat împotriva ordonanțelor de punere sub învinuire a inculpaților în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece, instanța de fond la examinarea plângerii just și întemeiat a ținut cont de prevederile art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra învinuirii aduse inculpaților dar a explicat părților, că ordonanțele de punere sub învinuire nu se supun căilor de atac (alin.(2) art. 313 Cod de procedură penală). Or, potrivit art. 291 alin. (4) Cod de procedură penală, toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza, iar situația creată nu a constituit temei legal, care ar fi dus la imposibilitatea continuării examinării cauzei de către aceeași instanță.

Cu referire la capătul de acuzare adusă inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de recurs a evidențiat faptul că, instanța de apel a constatat lipsa laturii obiective a acestei infracțiuni și care, după părerea instanței, nu a fost descrisă în faptele criminale indicate potrivit ordonanței de punere sub învinuire.

Instanța a ținut necesar să specifice faptul că potrivit doctrinei penale latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Însă, huliganismul poate fi săvârșit și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi, terenuri private, mijloace de transport personal etc.).

În această ordine de idei, comiterea infracțiunii de huliganism într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: fie actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane, fie rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Astfel, potrivit art. 131 lit. c), e) Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public atunci când e comisă într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane și prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Instanța de recurs a menționat faptul că instanța de apel nu a dat apreciere faptului că la fața locului conflictului erau părțile vătămate Vulpe Ion, Vulpe Ana, Turcu Eug, Cotruță Olga și Babin Ana, că infracțiunea a fost comisă în loc public - strada din marginea s. Romanovca, cu încălcarea grosolană a ordinii publice și anume strigătul cu voce tare a inculpaților, cuvintele necenzurate adresate părților vătămate, loviturile în microbuz, și cu aplicarea violenței asupra persoanei și însoțite cu cinism deosebit ceea ce se manifestă prin loviturile aplicate cu genunchiul și piciorul în partea dorsală a corpului părții vătămate Turcu Eugenia de către Ceresău Ion și tragerii de gât pe Vulpe Ion de către Gușu Pavel și Miloslavschi Ivan, ultimul fiind scos din mașină, manifestat prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, or conform practicii judiciare în cauzele penale despre huliganism, prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea demonstrativă a regulilor morale, prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora, etc. și sub obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

La cele menționate instanța de recurs a relatat că instanța de apel nu a ținut seama că acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componenta infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin. (1) art. 287 Cod penal: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Dacă acțiunile ce tulbură ordinea publică și liniștea cetățenilor (de exemplu: expresiile injurioase în locurile publice, acostarea jignitoare a cetățenilor și alte acțiuni asemănătoare) nu sînt însoțite de acțiunile adiacente, specificate mai sus, atunci calificarea trebuie făcută potrivit art. 354 „Huliganismul nu prea grav” Cod contravențional.

Instanța de recurs concluzionând faptul că, se va aplica art. 287 Cod penal și nu art. 354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică etc., însă mai recurge la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau a altor persoane care curmă actele huliganice. În acest fel, fapta pe care o comite depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Referitor la învinuirea adusă inculpaților în baza art. 349 alin. (2) Cod penal și achitarea lor de către instanța de apel, instanța de recurs a reținut că instanța de apel la acest capitol a ignorat întru totul declarațiile părților vătămate care au confirmat că, Achelina Ghenadie a fost lovit de către toți cei 4 inculpați, iar Daraban Radu doar de către Guțu Pavel, că filmările video, la care face referire instanța de apel, nu au fost efectuate de la începutul conflictului, că legitimația a fost prezentată de Achelina Ghenadie de mai multe ori, atât inițial conflictului, cât și la finalizarea acestuia, că însuși Miloslavschi Ion la întrebarea lui Ceresău cine sunt ei, a răspuns că sunt de la poliție, moment când și Achilina Ghenadie i-a prezentat legitimația lui Ceresău Ion și Miloslavschi Grigore, fapt ce nu trezește careva dubii că Miloslavschi Ion cunoștea că Daraban Radu este din poliție, ce a fost confirmat de către ultimul - că Miloslavschi Ion îl cunoaște ca polițist (f.d.161-170, v.3).

Totodată, instanța de recurs a ținut să menționeze că instanța de apel la acest capitol s-a referit în marea majoritate la apelul telefonic efectuat de către Turcu (Cotruță) Olga, care a informat poliția despre furtul unor bunuri și nu despre acțiunile huliganice comise de inculpați, fapt ce în opinia instanței de apel este un denunț calomnios și nu dovedește vinovăția inculpaților pe acest episod, or la caz nu este important în baza cărui motiv a fost solicitată poliția, ci contează acțiunile inculpaților față de aceștia.

Instanța de recurs a reținut și ignorarea de către instanța de apel a proceselor verbale a examinării medicale de constatare a faptului consumului de alcool de către părțile vătămate Achelina Ghenadie și Daraban Radu, prin care s-a constatat lipsa mirosului de alcool la ambii (f.d.31-34,v.1), de asemenea fiind ignorate și certificatele eliberate de IP Sîngerei din 29.05.2014 nr. 4899 și 4900 referitor la Achelina Ghenadie și Daraban Radu precum că la 19.12.2013 nu se aflau în concediu de odihnă și nici concediu medical (f.d.79, 85).

Rezumînd cele menționate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate, corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând celelalte, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, s-au admis apelurile declarate, din alte motive decât cele invocate, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță după cum urmează:

În baza art. 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, s-a încetat procesul penal în privința lui Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore au fost condamnați în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-le stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru fiecare.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani pentru fiecare.

În latura corpurilor delictive s-au menținut dispozițiile instanței de fond.

6.1. Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele expuse supra, iar acțiunile acestora întrunesc elementele infracțiunilor de comiterea cărora inculpații au fost condamnați.

Instanța de apel a atestat faptul că în speță s-au manifestat aspectele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate și martorilor prezenți la fața locului care au descris consecvent și în mod amănunțit acțiunile huliganice ale inculpaților.

Toate probele, declarațiile părților vătămate precum și declarațiile martorilor, au fost analizate de către instanța de apel fiecare în parte și coroborate între ele, și care au confirmat în afara oricărui dubiu vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar argumentele părții apărării, precum că învinuirea înaintată este tendențioasă și ilegală, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și care contravin acestor declarații. Probele scrise completând în totalmente declarațiile părților vătămate și a martorilor care confirmă faptul că în acțiunile inculpaților sunt elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpaților în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că aceasta este bazată pe probe pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele și confirmă în afara oricărui dubiu vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii date.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată cerința apărării privind achitarea inculpaților din motiv că în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, or părțile vătămate univoc au indicat la inculpați că ei au aplicat violența față de părțile vătămate în scopul sistării activității de serviciu a acestora. Declarațiile părților vătămate fiind consecvente atât la urmărirea penală cât și la examinarea cauzei în instanța de judecată, din care motiv nu au fost acceptate de instanța de apel.

Mai mult instanța de apel a ținut să menționeze faptul că declarațiile părților vătămate au fost confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 76D, prin care s-a constatat că cet. Daraban Radu i s-au cauzat următoarele leziuni plagă buză inferioară, care a fost cauzată de acțiunea unui corp contondent, care se califică ca leziuni

neînsemnate, precum și raportul de expertiză medico-legal nr. 73D, prin care se constată că cet. Achelina Ghenadie i s-au cauzat următoarele leziuni: sub formă de traumă cranio-cerebrală cu contuzie cerebrală gr. 1, fractura oaselor nazale, echimoze și excoriații față, edem a țesuturilor moi față. Leziunile corporale cauzate provoacă o dereglare a sănătății de scurtă durată, fiind calificate ca ușoare.

Instanța de apel a apreciat ca nefondate afirmațiile apărării precum că părțile vătămate erau în stare de ebrietate, faptele date au fost negate de părțile vătămate, totodată faptul că părțile vătămate nu erau în stare de ebrietate s-a confirmat și prin procesele-verbale nr. 365, 366 al examinării stării de ebrietate și natura ei, prin care s-a confirmat că Achelina Ghenadie și Daraban Radu nu se aflau în stare de ebrietate în timpul comiterii infracțiunii.

Instanța de apel a respins și argumentele apărării privind ilegalitatea pătrunderii colaboratorilor de poliție în gospodăria lui Miloslavschi Ivan, or în cadrul instanței de apel de către acuzare a fost prezentată ordonanța din 16.06.2014 de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal în privința colaboratorilor de poliție IP Sîngerei, Daraban Radu și Achelina Ghenadie, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în baza plângerilor cet. Miloslavschi Ivan și Ceresău Ion, pe faptul că la 19.12.2013, colaboratorii de poliție al IP Sîngerei Daraban Radu și Achelina Ghenadie, ilegal au pătruns în gospodăria primului unde i-au maltratată pe ultimii efectuând și o percheziție ilegală, din motivul lipsei faptului infracțiunii, cu clasarea procesului penal.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpaților precum că părțile vătămate erau îmbrăcați pe civil, nu au relatat motivul pentru care au venit și nu s-au legitimat, or însuși Miloslavschi Ion la întrebarea lui Ceresău cine sunt ei, a răspuns că sunt de la poliție, moment când și Achilina Ghenadie i-a prezentat legitimația lui Ceresău Ion și Miloslavschi Grigore, fapt ce nu trezește careva dubii că Miloslavschi Ion cunoștea că Daraban Radu este din poliție, ce a fost confirmat de către ultimul - că Miloslavschi Ion îl cunoaște ca polițist (f.d.161-170, v.3).

Totodată instanța de apel a constatat intervenirea circumstanțelor care condiționează încetarea procesului penal în privința inculpaților, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut faptul că inculpații au comis infracțiunea la data de 19.12.2013, la momentul examinării cauzei în instanța de apel au expirat mai mult de 5 ani din momentul săvârșirii acțiunilor infracționale (art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal).

Instanța de apel a considerat întemeiate argumentele apelului privind aplicarea eronată în privința inculpaților a pedepsei sub formă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, or cauza a fost examinată în procedură generală, iar pedeapsa minimă a închisorii prevăzută de sancțiunea art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal constituie 4 ani.

Astfel la stabilirea pedepsei inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise și de urmările prejudiciabile survenite în urma comiterii infracțiunii, precum și de personalitatea inculpaților și comportamentul acestora în timpul judecării cauzei în instanțele de judecată, s-a luat în calcul perioada de timp îndelungată de la săvârșirea infracțiunii, fiind astfel redus pericolul social al faptei comise. Din care considerente instanța de apel a considerat că este oportună aplicarea în privința inculpaților a pedepsei închisorii la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale, corectarea și reeducarea inculpaților fiind posibilă fără izolarea acestora de societate, stabilindu-le o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recurs:

7.1. Procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, care a invocat temeiuri de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, inculpații Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore să fie considerați condamnați în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- în partea aplicării și individualizării pedepsei instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 6, 61, 75 Cod penal;
- de către instanța de apel nu au fost respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, astfel că pedeapsa cu închisoarea și modalitatea de executare a acesteia stabilită inculpaților de instanța de apel, n-a fost corect individualizată, și nu în destulă măsură în cât inculpații să se convingă de necesitatea respectării legii și evitării pe viitor a săvârșirii a unor fapte similare.

7.2. Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore, care a invocat temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8), pct. 10), pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați pe motivul că activitatea infracțională imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, sau cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare

gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel judecând cauza în latura învinuirii încriminate în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, incorect ajungând la concluzia că au existat faptele încriminate inculpaților și că inculpații sunt vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute art. 349 alin. (2) lit. a) și art. 287 alin. (2) Cod penal;

- acțiunile inculpaților nu întrunesc indicii componentei de infracțiune prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, or art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal prevăd trei condiții: 1) victima să îndeplinească anumite acțiuni îndreptate spre prevenirea consecințelor nefaste, 2) fapta respectivă să fie comisă anume în legătură cu participarea victimei la curmarea lor, 3) acțiunile celui vinovat să fie însoțite de aplicarea violenței periculoase;

- în cadrul dezbaterilor judiciare s-a constatat că colaboratorii de poliție Achelina Ghenadie și Daraban Radu, au pătruns neîntemeiat și ilegal în locuința lui Miloslavschiu Ivan, fără consimțământul proprietarului, iar Achina Ghenadie fiind în stare de ebrietate i-a aplicat stăpânului casei o lovitură cu sania în regiunea capului, iar pentru ași justifica fapta aceștia au invocat înmânarea citației stăpânului casei în legătură cu săvârșirea unei pretinse infracțiuni de huliganism;

- în locuința lui Miloslavschiu Ivan ulterior au pătruns mai mulți colaboratori ai poliției care au efectuat percheziție camuflat sub denumirea de cercetare la fața locului pentru a depista bunuri sustrase, nefiind depistat nimic;

- declarațiile părților vătămate Achelina Ghenadie și Daraban Radu sunt contradictorii, aceștia în mod sistematic au dus în eroare instanța de judecată referitor la circumstanțele comiterii incidentului, unde s-au aflat în momentul primirii apelului telefonic, motivele pătrunderii în locuință, precum și asupra agresării lui Miloslavschiu Ivan;

- de către instanța de apel nu s-a dat apreciere corectă probelor materiale cum ar fi: raportul cu privire la apelul telefonic a lui Turcu Olga (f.d. 16), ordonanța de pornire a urmăririi penale din 09.01.2014, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, conținutul raportului scris personal și depus pe numele Șefului IP Sîngerei de către Daraban Radu în care declară despre faptul, precum că a fost informat de către căpitanul de poliție Ropot Victor, precum că 4 persoane sustrag careva bunuri cu căruța la fabrica de cărămizi (f.d. 13), declarațiile lui Anițoie Eugen, aceste probe coroborează între ele și demonstrează că atât Daraban Radu și Achelina Ghenadie cât și grupa operativă au pătruns ilegal în domiciliul inculpatului Miloslavschiu Ivan, în temeiul unui denunț telefonic fals, fără ca să fie acumulate careva probe pertinente și concludente cu privire la săvârșirea infracțiunii de furt;

- a doua cauză penală pornită în privința inculpaților în temeiul art. 287 alin. (2) Cod penal, a fost fabricată, ulterior pentru a putea fi justificată pătrunderea ilegală a polițiștilor în locuința lui Miloslavschi Ivan;

- instanța de apel în mod intenționat s-a eschivat de a da apreciere imaginilor video reproduse în instanță, care confirmă că inculpatul Miloslavschi Ivan n-a avut nici o posibilitate reală să-l agreseze pe Achelina Ghenadie;

- instanța de apel s-a eschivat să aprecieze circumstanța că în cadrul confruntărilor Achelina Ghenadie și Daraban Radu au dus în eroare instanța despre faptul că înainte de începerea conflictului nu s-au identificat ca polițiști fapt confirmat prin raportul depus pe numele șefului IP Sîngerei de către Daraban Radu (f.d. 13), precum și declarațiile lui Achelina Ghenadie și Daraban Radu prezentate la urmărire penală din 18.01.2014 (f.d. 81);

- nu există nici o probă pertinentă ce ar confirma realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, sau ce ar demonstra că Guțu Pavel și Miloslavschi Grigore ar fi fost cel puțin prezenți în timpul când se pretinde că Achelina Ghenadie l-a agresat pe Miloslavschi Ivan sau invers;

- nu s-au apreciat corect declarațiile martorului ocular Brăguța Maria, concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 75D care coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 74D, instanța de apel s-a eschivat să dea o apreciere rapoartelor de expertiză medico-legală efectuate în privința părților vătămate;

- probele administrate stabilesc cu certitudine lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece inculpații n-au aplicat violență periculoasă pentru viața sau sănătatea colaboratorilor de poliție, iar provocatorii incidentului sunt însuși acțiunile pretinselor părți vătămate;

- acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe ce ar demonstra faptul că pretinsele acțiuni ale inculpaților au fost îndreptate în scopul sistării activității de serviciu ale acestora;

- instanța de apel nu a reținut nici o probă pertinentă care ar demonstra că polițiștii s-au legitimat înainte de a pătrunde în domiciliul lui Miloslavschi Ivan, fapt ce demonstrează lipsa laturii subiective prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, care demonstrează că fapta încriminată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii acestuia;

- învinuirea înaintată inculpaților în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, este o învinuire tendențioasă și ilegală;

- nu au fost apreciate corect declarațiile inculpaților Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore;

- nu au fost apreciate declarațiile părții vătămate Vulpe Ion, martorilor Turcu Eugenia, Banin Ana;

- acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, iar acțiunile acestora nu întrunesc indicii laturii obiective a huliganismului ca infracțiune ,

care trebuie să se manifeste prin acțiuni care trebuie să fie săvârșită în loc public și să fie însoțite de aplicarea violenței asupra unor persoane sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, deoarece pretinsa activitate de huliganism a fost săvârșită în afara localității;

- de către instanța de apel nu s-a luat în calcul Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „*cu privire la practica judiciară în cauzele penale de huliganism*” nr. 4 din 19.06.2006;

- nici una din probele incluse în probatoriu nu probează faptul săvârșirii de către Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel a infracțiunii sub aspectul stabilirii circumstanțelor invocate în ordonanța de învinuire, nu este confirmat că victimele au fost amenințate cu aplicarea violenței, nu este probat faptul că toți inculpații au lovit cu picioarele în automobil, deoarece automobilul n-a fost cercetat ca corp delict, nu este demonstrat faptul că Ceresău Ion a îmbrâncit-o pe Turcu Eugenia, ultima a comunicat că a fost împinsă să urce în automobil, acest incident banal care a durat aproximativ câteva minute nu poate fi calificat juridic ca huliganism, deoarece acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată în mod eronat și abuziv a reținut în sarcina inculpaților prezența circumstanțelor agravante ca săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică de către inculpați, faptul că Guțu Pavel și Miloslavschi Grigore anterior au mai fost condamnați, precum și săvârșirea infracțiunii de un grup de persoane;

- instanța de judecată în mod eronat și abuziv a apreciat critic declarațiile martorilor apărării și anume a lui Braguța Măria, Ceresău Mariana și Miloslavschi Lucia, precum și declarațiile inculpaților date în ședința de judecată, având drept scop inducerea în eroare și evitarea răspunderii penale a inculpaților.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, iar recursul declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

8.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți – Formusatii Andrei.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze parțial hotărârile judecătorești, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate

cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declarare a recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, criticând decizia instanțe de apel, sub aspectele că: *„hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite inculpaților Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore, precum și că instanța de apel greșit a motivat suspendarea condiționată a executării pedepsei, adică pedeapsa este individualizată contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de procuror în prezentul recurs ordinar prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a reținut că vinovăția inculpaților Guțu Pavel, Ceresău Ion, Miloslavschi Ivan și Miloslavschi Grigore în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu indicii calificativi huliganismul *„acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane”*, art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal *„amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor menționate la alin.(1)”* este dovedită, prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în instanța de judecată, analizat și apreciat corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Însă, ce ține de constatarea instanței de apel (f.d. 249, vol. V), în care se indică că *[...]”totodată corectarea și reeducarea inculpaților fiind posibilă fără izolarea acestora de societate, stabilindu-le o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune...”*, Colegiul penal lărgit atestă că aceste concluzii sunt incorecte și neechitabile, deoarece la adoptarea acestei soluții instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de cerințele de aplicare a art. 90 Cod penal, de pericolul social al faptei, de personalitatea inculpaților, reieșind din circumstanțele în care s-au comis infracțiunile.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că în cadrul condițiilor suspendării executării pedepsei, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta

a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilită de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *„dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă”*.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei, rezultă că instanța de apel nejustificat a dispus în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei închisorii de către inculpații Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion pe o perioadă de

probațiune de 2 ani pentru fiecare, fără a se ține cont pe deplin de circumstanțele în care s-au comis infracțiunile, considerând în mod eronat că corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc fără izolarea acestora, mai mult la aplicarea suspendării condiționate a pedepsei în privința inculpaților nu s-a luat în calcul faptul că aceștia nu și-au recunoscut vina în cadrul examinării cauzei, de comportamentul inculpaților până și după comiterea infracțiunii, de faptul că aceștia au atentat la relațiile sociale cu privire la ordinea publică, la activitatea normală a organelor puterii de stat și a reprezentanților în legătură cu participarea lor la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, precum și la libertatea psihică a persoanei.

În acest sens, în virtutea celor menționate supra, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie a instanței de apel nu corespunde pe deplin cerințelor din art. 61 Cod penal și art. 90 Cod penal, or în rezultatul săvârșirii de către inculpații Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion a infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, rezultă cert că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia omite realizarea scopului preventiv-educativ a legii penale în privința acestora, iar infracțiunile comise evident nu sunt un incident în viața lor.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor săvârșite, de urmările prejudiciabile a acestor infracțiuni, care prezintă un pericol esențial pentru societate, deoarece s-au manifestat împotriva ordinii publice precum și a activității normale a organelor puterii de stat, ținând cont de personalitatea inculpaților, instanța de recurs ordinar conchide că în privința lui Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, urmează a fi stabilită executarea pedepsei aplicate de către instanța de apel în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpații vor conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnaților, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei.

Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit ținând cont de înțelesul sintagmei „*dacă nu se agravează situația condamnatului*” ce se conține în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de

procedură penală”, potrivit căreia: „*Ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare,*” invocă că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnaților, nu poate fi considerată o agravare a situației acestora în speța dată, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a stabilit o altă pedeapsă mai aspră.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea în partea stabilirii pedepsei a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în privința inculpaților Guțu Pavel, Milosvalschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, confirmându-se temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Guțu Pavel, Milosvalschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8), pct. 10) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că ”*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată sub aspectul confirmării vinovăției inculpaților.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal lărgit de asemenea constată, că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal lărgit consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor menționate.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, Colegiul penal lărgit menționează că acesta a fost invocat în mod declarativ, fără motive clare subliniind în acest sens următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, însă Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a constatat vinovăția inculpaților Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal huliganismul adică „*acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de mai multe persoane*” și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, „*amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor menționate la alin.(1)*”.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind nefondat argumentul recurentului precum că „*învinuirea înaintată inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, este o învinuire tendențioasă și ilegală*” deoarece latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze faptul că acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin. (1) al art. 287 Cod pena: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Astfel după cum urmează din declarațiile părților- vătămate Vulpe Ion și Turcu Eugenia care sunt în coroborare cu celelalte probe, au confirmat univoc că anume inculpații au manifestat obrăznicie deosebită față de ei ce s-a manifestat prin amenințări, apucarea de haine, scoaterea din mașină pe geam, îmbrânceli, lovirea peste automobil cu picioarele. Se mai invocă că prin neatacarea cu recurs ordinar a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016 se constată că inculpații au acceptat componența contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, adică că au comis – huliganismul nu prea grav.

Cu referire la învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și anume argumentul recurentului precum că „*în cadrul dezbaterilor judiciare s-a constatat că colaboratorii de poliție Achelina Ghenadie și Daraban Radu, au pătruns neîntemeiat și ilegal în locuința lui Miloslavschi Ivan, fără consimțământul proprietarului, iar Achelina Ghenadie fiind în stare de ebrietate i-a aplicat stăpânului casei o lovitură cu sania în regiunea capului, iar pentru ași justifica fapta aceștia au invocat înmânarea citației stăpânului casei în legătură cu săvârșirea unei pretinse infracțiuni de huliganism*” Colegiul penal lărgit l-a apreciat ca fiind declarativ și neîntemeiat, or la 16 iunie 2014 de către Procurorul r-1 Sîngerei Crigan Vitalie a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal în privința colaboratorilor IP Sîngerei, Daraban Radu, Achelina Ghenadie, prin care s-a dispus neîncepere a urmăririi penale în baza plângerilor lui Miloslavschi Ivan și Ceresău Ion (f.d.50-55, Vol.IV) astfel pretinsele alegații precum că „*au pătruns neîntemeiat și ilegal în locuința lui Miloslavschi Ivan*” nu s-au confirmat.

Neîntemeiat apreciază Colegiul penal lărgit și argumentul recurentului precum că „*a doua cauză penală pornită în privința inculpaților în temeiul art. 287 alin. (2) Cod penal, a fost fabricată, ulterior pentru a putea fi justificată pătrunderea ilegală a polițiștilor în locuința lui Miloslavschi Ivan*” or, după cum urmează din materialele cauzei la data de 09 ianuarie 2014 a fost pornită cauza penală conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 1 Vol. I), iar la data de 18 ianuarie 2014 a fost pornită urmărirea penală conform art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fapt ce infirmă cele invocate de recurent.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților

Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore și Ceresău Ion, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal lărgit constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate prin aplicarea unor pedepse mai blânde inculpaților.

Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal lărgit atestă, că potrivit deciziei instanței de apel, inculpații Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal fiindu-le stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru fiecare în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani pentru fiecare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că instanța apel corect a stabilit mărimea pedepsei în privința inculpaților, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, iar referitor la executarea pedepsei instanța de recurs s-a expus argumentat la **pct. 8.1** al prezentei decizii.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal lărgit mai reține, că la stabilirea pedepsei inculpaților pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpaților fiind în limita sancțiunii, deoarece la stabilirea

acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Referitor la criticile recurentului invocate sub aspectul pct. 12), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală precum că faptei săvârșite de către inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecării, ajungând neîntemeiat la concluzia privind calificarea acțiunilor inculpaților în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b) și 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, rezultând din următoarele.

Din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpații au săvârșit infracțiunile prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, după cum a fost înaintată învinuirea în prima instanță de către procurorul participant.

Colegiul penal lărgit respinge alegațiile recurentului precum că *„probele administrate stabilesc cu certitudine lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece inculpații n-au aplicat violență periculoasă pentru viața sau sănătatea colaboratorilor de poliție, iar provocatorii incidentului sunt însăși acțiunile pretinselor părți vătămate”* or, după cum urmează din raportul de examinare medico - legală nr. 3D din 03 ianuarie 2014, *„cet. Anhelina Gh., i-au fost cauzată trauma cranio - cerebrală cu contuzie cerebrală gr. I, fractura oaselor nazale, echimoze și excoriații față, edem a țesuturilor moi față. Leziunile corporale indicate au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate, provoacă o dereglare a sănătății de scurtă durată și după caracterul său se califică ca Ușoare (f.d 48 verso, Vol. II).”*

Colegiul penal lărgit ține să sublinieze faptul că, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpaților este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de calificare a faptelor.

În sensul celor relatate, Colegiul penal lărgit, ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, dat fiind că, în cazul în care aceasta și-a motivat decizia emisă, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă acuzația penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea *CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, instanța de recurs și-o însușește sub aspectul

stării de fapt și de drept reținute, statuând asupra calificării corecte a faptelor și vinovăției inculpaților.

Astfel, având în vedere cele menționate, Colegiul penal lărgit atestă că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual- penale, fiind argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția de respingere ca inadmisibilă a recursului declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Guțu Pavel, Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, fiind vădit neîntemeiat.

Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpaților Miloslavschi Ivan, Miloslavschi Grigore, Ceresău Ion, Guțu Pavel.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019 în cauza penală privindu-i pe **Guțu Pavel XXX, Miloslavschi Ivan XXX, Miloslavschi Grigore XXX, Ceresău Ion XXX** în partea ce se referă la individualizarea executării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui **Guțu Pavel XXX, Miloslavschi Ivan XXX, Miloslavschi Grigore XXX, Ceresău Ion XXX** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpaților **Guțu Pavel XXX, Miloslavschi Ivan XXX, Miloslavschi Grigore XXX, Ceresău Ion XXX**, urmează a fi calculat din ziua reținerii lor, cu includerea termenului de pedeapsă deja executat din 14 octombrie 2015 până la 26 februarie 2016.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor